

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТІ

Інформаційний вісник бібліотеки Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини

ВИПУСК № 37

Бібліотека і читач

БЕРЕЗЕНЬ 2019

Університетська бібліотека в інтересах свого читача вдосконалює свою діяльність, розширюючи при цьому форми й зміст роботи та спектр бібліотечно-інформаційних послуг, шукає нові підходи до процесу обслуговування. Насамперед бібліотека задовольняє інформаційні потреби, пов'язані з навчальною та дослідницькою діяльністю студентів та викладачів.

Але не менш важливим є багатопланова робота виховного спрямування. Для цього створюються всі можливі комфортні умови, проводиться відповідна робота. З цією метою працівники бібліотеки залучають молодь до творчого проведення дозвілля та розвитку їх креативного мислення.

Робота розпочалась з початком нового року у січні місяці, коли зима нав'язує нам холод і негоду, а всім хочеться чогось приємного та теплого. Саме таким став майстер-клас під назвою: «Букети із фруктів», організований читальним залом №3 бібліотеки спільно із факультетом фізики, математики та інформатики, на якому учасники власноруч створювали чарівні, незвичні, смачні подарунки – букети.

Не менший інтерес викликав майстер-клас, який відбувся в читальному залі №2 із виготовлення бутоньєрок, де дівчата із задоволенням вчилися майстерності створення бутоньєрки. Виявилось, що цей процес досить простий і зробити його може навіть новачок в рукоділлі. Бібліотекарі Прокопчук Ольга та Прокопчук Віталія познайомили студентів з мистецтвом плетіння вінка, про яке сьогодні майже забули, а раніше воно передавалося з покоління в покоління. З давніх-давен вінок був книгою душі молодій дівчині: мовою квітів вона висловлювала свої почуття, виражала душевний стан і «розповідала» про події, що відбулися у її житті. Оспіваний у піснях та оповитий легендами, український вінок має багатовікову історію.

Щоб поринути у чарівний світ народно-декоративного мистецтва, бібліотекар Заверуха Аліна організувала майстер-клас «Мистецтво української витинанки. Політ фантазії», на якому ознайомила з історією виникнення витинанок, продемонструвала різноманітність їх форм і візерунків та відкрила студентам тонкощі цієї майстерності, адже мистецтво витинанки допомагає втілити на папері власні фантазії. Саме такий дивовижний вид рукоділля як витинанка — це хороший крок до реалізації власних творчих можливостей.

Щорічно ми вшановуємо пам'ять Героїв Небесної Сотні, які не шкодуючи свого життя вийшли боротись за справедливість, за свободу. Бібліотекарі провели годину пам'яті «Дорогою ціною...», щоб знову згадати події на Майдані, схилитися перед подвигом загиблих, які померли заради нашого майбутнього.

Напередодні президентських виборів працівники книгозбірні організували для студентів першокурсників інформаційну годину «Ми обираємо вперше!», де студенти мали можливість познайомитися із правами та обов'язками виборців, дізнатися про те, як проводиться підрахунок голосів, встановлюються та оприлюднюються результати виборів тощо. Захід стимулює студентську молодь діяти, реалізовувати себе, брати участь у житті країни, щоб щасливо жити і працювати в рідній Україні.

Бібліотекарі Усатюк Олена та Любомська Лілія влаштували поетичне побачення з творчістю Ліни Костенко, з її ліричною поезією, інтимною лірикою, віршами про природу, громадянськими, патріотичними творами, які є унікальними в сучасному світі поезії. Студенти декламували вірші Ліни Костенко, слухати які – одне задоволення, адже авторка самобутня, самостійна в усьому, завжди говорить своїм читачам правду, є справжнім майстром художнього слова.

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТІ

Бібліотека майбутнього

Для багатьох людей поняття бібліотеки вже зараз асоційоване не з установами, що видають книги, а з онлайн-видами баз даних, що містять електронні тексти. Більшість експертів вважає, що традиційні бібліотеки збережуться як клас, хоча і зазнають істотних змін.

1. Інформація в «хмарі тегів». Проекти оцифрування та систематизації бібліотечного контенту швидко розвиваються в усьому світі, незважаючи на помітний опір з боку книговидавців. Темпи цього процесу дозволяють сподіватися, що в осяжному проміжку часу в інтернеті з'являться високоцентралізовані сховища інформації, які містять, наприклад, практично весь світовий бібліотечний фонд.

2. Всеохоплююча система пошуку. Сьогодні, щоб знайти необхідну книгу або статтю в електронному форматі, часто потрібно перерити безліч сайтів (у тому числі сумнівного змісту). Інформація має індексуватися єдиною загальнодоступною пошуковою системою, здатною видати потрібні дані на першій же сторінці.

3. Автоматизований переклад та інтерпретація. Доступ до всіх знань світу – ще не все. Мати доступ до інформації та можливість її споживати – не одне і те ж. Бар'єрами тут можуть стати як незнання мов, так і нерозуміння читачем спеціалізованих текстів, наприклад, насичених професійними термінами. Втім, прогрес технологій дозволяє сподіватися, що вже в найближчому майбутньому кожен з нас зможе насолоджуватися як віршами на суахілі, так і медичними трактатами давньогрецькою.

4. Мультиформатне медіасередовище. Говорячи про бібліотеку, ми традиційно маємо на увазі сховище насамперед текстів. Між тим, в сучасному світі накопичується все більше мультимедійної інформації – зображень, аудіо і відеозаписів. Логічно припустити, що в бібліотеці майбутнього дані в різних форматах будуть органічно ув'язані.

5. Персональний пристрій читання. Сьогодні ми читаємо електронні книги на безлічі різних екранів: персонального комп'ютера, смартфона, планшета. Проте з часом ці пристрої стають все більш схожі між собою. Ймовірно, в найближчому майбутньому роль книги для більшості людей стане виконувати якийсь універсальний персональний комунікатор.

6. Бібліотека-музей. В епоху гаджетів і електронних носіїв інформації паперові екземпляри книг, ймовірно, залишаться тільки в нечисленних офлайн-бібліотеках. А самі бібліотеки еволюціонують у якусь подобу музеїв. Традиційний формат збережуть тільки бібліотеки державного значення, де будуть зберігатися рідкісні видання, а книга стане особливо цінним об'єктом, документом епохи.

7. Мультимедійний центр. Високотехнологічні засоби візуалізації поки занадто складні і навряд чи стануть повсякденними предметами побуту в найближчі роки. Але те, що надто дорого для приватного застосування, може виявитися цілком прийнятним для публічних бібліотек.

8. Сховище відчуттів. Це, по суті, розвиток ідеї мультимедійної бібліотеки, де інформацію можна сприймати не тільки візуально або на слух, але і за допомогою всіх п'яти органів чуття.

9. Клуб живого спілкування. Подібний формат вже набуває поширення в світі. З місця, куди люди приходили за інформацією, бібліотеки поступово перетворюються на місця «зустрічей за інтересами».

10. Центр збереження локальної культури. В епоху глобалізації бібліотеки можуть взяти на себе роль «сховища» національної мови та локальної культури конкретного району, не кажучи вже про освітні функції.

КЛУБ ЗА ІНТЕРЕСАМИ

Світлана Дзяловська, студентка 2 курсу

факультету фізики, математики та інформатики, член бібліотечного клубу «Бійці мистецтва» розповідає свою історію

Привіт! Мене звали Світлана Дзяловська, мені 19 років. Родом я з мальовничого села Пеньківка, що на Вінниччині. У мене чудові батьки і старший брат, які завжди мене підтримують. Пам'ятаю, ще у дитинстві, коли була маленькою, я дуже любила вчити інших, мабуть тому й обрала професію вчителя. Крім цього, у мене є хобі – люблю співати, йому присвячую весь вільний час. Моя мрія – професійно співати, спробувати себе на таких телешоу, як «Х фактор» і «Голос Країни».

Я часто беру участь у різних конкурсах, виступах, змаганнях. Від чого завжди отримую максимум задоволення і щоразу новий досвід. Це, в першу чергу, перемога над собою і своїми страхами, яких перед кожним виступом стає все менше.

Відразу після вступу в Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини я стала активним учасником факультетських та загальноуніверситетських масових заходів. Серед усіх хочу відзначити заходи бібліотеки, зокрема, читального залу №2. Творчі працівники університетської книгозбірні допомагають відкривати нові талановиті особистості, життя яких змінюється після зустрічі з ними. Так сталося й зі мною. Дякую за це бібліотекарям Прокопчук Віталії та Прокопчук Ользі, за підтримку і віру в мене, за запрошення на різні заходи, за цікаві поради, рекомендації та пропозиції.

Я дуже люблю навчати і навчатись чомусь новому. Вважаю, що навчатися можна щодня. Найкраще навчають власні вчинки: хороші або погані, з них отримуємо безцінне – досвід, який потім використовуємо в подальшому житті.

Моя майбутня професія – це математика, а ще – це улюблена справа, яка «приводить у порядок голову». Я гарно навчаюсь і планую після закінчення магістратури працювати вчителем, а в майбутньому стати директором власної школи, в якій зможуть навчатися діти, талановиті у різних галузях.

На сьогоднішній день я встигаю порівно приділяти увагу як науці, так і творчості. Можу впевнено сказати, що задоволена життям. Бажаю жити усім на повну, працювати, розвиватися, створювати щось нове.

Ще одне моє захоплення – це подорожі. Поїздка в Узбекистан на олімпіаду з математики була першою. Зовсім скоро я вирушила за кордон до своєї подруги, де провела кілька незабутніх захоплюючих днів: познайомила з новими людьми, відвідала місцеві музеї, пам'ятки архітектури, цікаві споруди, врешті-решт, гарні краєвиди. Зарядилася новими силами і бажаннями, творчими думками.

Зовсім недавно випала можливість поїхати в Буковель на роботу лижним

інструктором на три неперевершених тижні. Враження переповнювали - робота з дітьми, спілкування, катання на лижах - все супер! Зовсім не хотілося повертатися додому. Неодмінно хочеться відвідати й інші країни, міста, познайомитися з традиціями, культурою, помилуватися новим незвіданим...

Студентське життя дуже насичене та цікаве. Я бажаю усім жити за такими девізами: «Бери від життя усе» і «Завжди говорити усім можливостям «Так»».

Коли я маю вільну хвилину, або мене переповнюють приємні емоції, я сідаю в крісло, беру чашку чаю, ручку, папір і пишу. Пишу я про усе, що мене тривожить, або описую настрої, який мене переповнює в ту хвилину. І хоч вірші мої не надто довгі, але вміщують усю мою душу.

Люди? Наскільки ввічливі ви?
Ти бачиш перехожих кожен день.
Хтось мчить чимдуж, тому що додивився сон.
А хтось несміло й весело пливе по місту,
Тому що він упевнений у дні.
Комусь потрібно море позитиву,
А ти ідеш щасливий без причини
І світ навколо ще гарніш.

Холодний чай уже давно твій,
А ти, закутавшись у ковдру,
Сидиш й вглядаєшся в вікно.
Та книга, що у тебе на колінах
Давно уже закрита на сторінці,
Де втратив часу лік.
А за вікном осіння є година.
Хтось на прогулянку за ручку йде.
Хтось на пробіжку вже вечірною біжить,
А ти сидиш й вдивляєшся в вікно.
І лиш та книга на колінах –
Нагадує про думки.

І ось стоїш ти посеред поля,
Нема нікого – ти один,
Ти бачиш небо,
Ти бачиш поле,
У тобі спокій – ти один.
І йдеш вперед ти,
І йдеш у світ ти,
Нічого... Й добре, що позаду,
Бо з плином часу – усе минає,
І ти звикаєш, що ти один.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВІСНИК
бібліотеки Уманського державного
педагогічного університету
імені Павла Тичини

Адреса: вул. Садова 2, м.Умань
Над номером працювали:
Редактор: Григоренко Т. В.
Редколегія: Усатюк О. А., Любомська Л.О.
Дизайн та верстка: Найкус Т. М.